

Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Παρασκευήν, 16^{nv}/ 29^{nv} Νοεμβρίου 2019, έωρτάσθη ή μνήμη τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου εἰς τόν τόπον τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, τοῦ ὁποίου, ὅτε έμαρτύρησε ἦτο ήγούμενος καί επί τοῦ ὁποίου ἀνήγειρε περικαλλή καί μεγαλοπρεπή Ναόν πρός τιμήν τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος- καθότι ένταῦθα αὕτη συνήνητησε τόν Κύριον- ὁ νῦν ήγούμενος τοῦ Φρέατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰουστίνος.

Τό μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Φιλουμένου έπεκύρωσε τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων διά Συνοδικῆς Πράξεως αὐτοῦ τό έτος 2009. Εἰς τόν ιερόν ὡς ἄνω τοῦτον Ναόν έγηγερμένον ὑπεράνω τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Φρέατος προεξήρξε τῆς θείας Λειτουργίας κατά τήν ὡς ἄνω ήμέραν τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Φιλουμένου, έν ἧ καί έμαρτύρησεν, ήτοι τήν 16^{nv}/29^{nv} Νοεμβρίου τοῦ έτους 1979, ή Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ήμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῶ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, έν οἷς ὁ ήγούμενος τῆς Μπετζάλλας Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος, οἱ Ἀρχιμανδρίται π. Μακάριος καί π. Λεόντιος, ὁ π. Κυριακός καί ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, ψάλλοντος τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου έλληνιστί δεξιᾶ καί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ραφιδίων ἀραβιστί ἀριστερά, καί μετέχοντος έν κατανυκτικῆ προσευχῆ ἀθρόου έκκλησιασματος έξ έντοπίων καί προσκυνητῶν έξ Ἑλλάδος, Ρουμανίας καί Ρωσίας.

Πρός τό εὐλαβές έκκλησίασμα τοῦτο έκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, έχοντα ὡς έπεται έλληνιστί:

«Έξαπόστειλον τό φῶς σου καί τήν ἀλήθειάν σου· αὐτά μέ ὠδήγησαν καί ήγαγον μέ εἰς ὄρος ἅγιόν σου καί εἰς τά σκηνώματά σου», (Ψαλμ. 42,43), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί έν Χριστῶ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ήμᾶς έν τῶ ιερῶ τούτῳ τόπῳ τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ένθα ὁ Κύριος ήμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶπε τῇ Σαμαρείτιδι γυναικί: «Πνεῦμα ὁ θεός καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν έν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4,24), ίνα εὐχαριστιακῶς τιμήσωμεν τήν μνήμην τοῦ νεομάρτυρος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων Ἁγίου Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου.

Τό φῶς τοῦ Χριστοῦ καί ή ἀλήθεια Αὐτοῦ ὠδήγησαν καί ήγαγον τόν νεαρόν Φιλούμενον, έκ τῆς ἀγιοτόκου νήσου Κύπρου, εἰς ὄρος ἅγιον καί εἰς τά σκηνώματα τοῦ θεοῦ Λόγου», τουτέστιν τήν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, ένθα

ένετάχθη εἰς τό μοναστικόν τάγμα τῶν Σπουδαίων, δηλονότι τῆς Ἀγοταφικῆς Ἀδελφότητος, τῆς διακονούσης τὰ Πανάγια Προσκυνήματα, τὰ ὅποια μαρτυροῦν τό σταυρικόν μαρτύριον τοῦ «Ἀρχηγοῦ τῆς πίστεως», (Ἐβρ. 12, 2) καί «τῆς ζωῆς ἡμῶν», (Πράξ. 3,15) .

Εἰς τὰς ἀνατεθείσας τῷ Ἱερομονάχῳ Φιλουμένῳ διακονίας, τόσον ἐν τῷ Μοναστηριακῷ κέντρῳ τοῦ Πατριαχείου, ὅσον καί εἰς τὰς διαφόρους κώμας καί πόλεις τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, οὗτος εἰργάσθη ποιμαντικῶς καί μετὰ παρρησίας διά τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, ἀκούων εἰς τό παράγγελμα τοῦ θεοῦ Παύλου λέγοντος: «οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός Πνεῦμα δειλίας, ἀλλά δυνάμεως καί ἀγάπης καί σωφρονισμοῦ· μή οὖν ἐπαισχυνθῆς τό μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδέ ἐμέ τόν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλά συγκακοπάθησον τῷ Εὐαγγελίῳ κατά δύναμιν θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καί καλέσαντος κλήσει ἀγία, οὐ κατά τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλά κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καί χάριν, τήν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρό χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δέ νῦν διά τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μέν τόν θάνατον, φωτίσαντος δέ ζωῆν καί ἀφθαρσίαν διά τοῦ Εὐαγγελίου», (Β' Τιμ. 1, 7-10).

Καί ὄντως, ὁ ἅγιος Πατήρ ἡμῶν Φιλούμενος, οὐκ ἐπηρεχύνθη τό μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τήν διακονίαν αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ προσκυνήματι, μιμούμενος τήν ἀγίαν Φωτεινήν, δηλονότι τήν Σαμαρείτιδα γυναικα, τήν ἀναδειχθεῖσαν μάρτυρα καί ἰσαπόστολον τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ πρός τόν θεόν θερμή ἀγάπη ἐνέπλησε τόν Πατέρα ἡμῶν Φιλούμενον μετὰ Πνεύματος δυνάμεως καί ἀγάπης ἀλλά καί σωφρονισμοῦ, διό καί δέν ἐδειλίασεν κηρύττειν τήν μαρτυρίαν καί τό κήρυγμα περί Χριστοῦ ἑσταυρωμένου, τοῦ «Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλῆσι δέ μωρία» ὄντος (Α' Κορ. 1,23), κατά τόν σοφόν Παῦλον.

Τό «χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένον μυστήριον», (Ρωμ. 16,25) τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι αὐτό, τό ὅποιον ἐφάνέρωσεν εἰς ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους τήν κλήσιν τήν ἀγίαν καί τήν χάριν Αὐτοῦ [τοῦ Χριστοῦ]. Καί ἀφ' ἐνός μέν κατήργησε τόν θάνατον τῆς φθορᾶς καί τήν ἀμαρτίαν· ἀφ' ἐτέρου δέ ἔφερεν εἰς τό φῶς τήν ζωῆν καί τήν ἀφθαρσίαν μέ τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ὡς διαπρυσιῶς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «τοῦ καλέσαντος καί σώσαντος ἡμᾶς κλήσει ἀγία, οὐ κατά τὰ ἔργα ἡμῶν ἀλλά κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καί χάριν, τήν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρό χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δέ νῦν διά τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μέν τόν θάνατον, φωτίσαντος δέ ζωῆν καί ἀφθαρσίαν διά τοῦ Εὐαγγελίου», (Β' Τιμ. 1,9-10).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστός ἐφάνέρωσεν εἰς ἡμᾶς τόν θάνατον τῆς αἰωνίου ζωῆς, δηλονότι τόν θάνατον τῆς ἀφθαρσίας διά τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ, ὡς λέγει ὁ ἐρμηνευτής θεοφύλακτος: «Ἐν μέν τῷ οἰκείῳ σώματι [ὁ Χριστός] κατήργησε ἐμπράκτως τόν θάνατον ἀφθαρτίας αὐτό [τό σῶμα Αὐτοῦ]». Κατά δέ τόν Ἱερόν Χρυσόστομον, «ζῆ καί ἐνεργεῖ ταῖς τῶν μαρτύρων ψυχαῖς ὁ Χριστός».

Ὁ γνήσιος μάρτυς τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ διακρίνεται διά τήν τελείαν αὐτοῦ ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς: «τελείωσιν τό μαρτύριον καλοῦμεν οὐχ ὅτι τέλος τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν, ὡς οἱ λοιποί [τῶν ἀνθρώπων], ἀλλ' ὅτι τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο». Τοιοῦτον ἀκριβῶς

τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο ὁ σήμερον τιμώμενος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἅγιος Φιλούμενος. Τό δέ τέλειον ἔργον τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης αὐτοῦ ἐπεσφραγίσθη διὰ τήν πρός θείαν ὁμολογίαν Αὐτοῦ, ὅτι ὁ Μεσσίας εἶναι ὁ Χριστός. Ἡ ὁμολογία αὕτη ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, ὡς μαρτυρεῖται τοῦτο ὑπό τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ λέγοντος: «λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὕτη ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ὁ λάλων σοί». (Ἰωάν. 25-26).

Τό τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο καί πάλιν ὁ ἅγιος Φιλούμενος διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀκούων εἰς τούς Κυριακούς λόγους: «Λέγω δέ ὑμῖν· πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καί ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ», (Λουκ. 12,8). Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Πατήρ ἡμῶν Φιλούμενος, γενόμενος συμμέτοχος τοῦ νέφους τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, δέν ἠρκέσθη εἰς τήν ὁμολογίαν τῆς χριστιανικῆς αὐτοῦ πίστεως μόνον, ἀλλ' ἐγένετο, ὡς λέγει ὁ μέγας Παῦλος: «σύμφυτος τῷ ὁμοίωματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ», (Ρωμ. 6,5) δηλαδή τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ σήμερον ἐπιτελουμένη ἐόρτιος μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος Φιλουμένου ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι ἕνας κοσμικός θεσμός ἀλλά τό θεανθρώπινον μυστικόν Σῶμα τοῦ ὑπέρ ἡμῶν σταυρωθέντος καί ἀναστάντος Χριστοῦ, λέγοντος: «ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τόν λόγον μου ἀκούων καί πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καί εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλά μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωὴν», (Ἰωάν. 5,24), «ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις καί ἡ ζωή», (Ἰωάν. 11,25), «ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12).

Ἀκολουθεῖν τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου, σημαίνει κοινωνίαν πίστεως, ὅσον καί κοινωνίαν ζωῆς καί συμμετοχὴν εἰς τό μαρτυρικόν πάθημα Αὐτοῦ εἰς τό συμπάσχειν μετ' Αὐτοῦ κατά τό λαμπρόν καί ἔνδοξον παράδειγμα τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος ἡμῶν Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου.

Εὐχαριστήσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ δοξάσαντι τόν δοξάσαντα αὐτόν ἅγιον Φιλούμενον, ὃν καί νῦν παρακαλοῦμεν, ἵνα σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ἱκετεύῃ τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ὑπέρ πάντων ἡμῶν. Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Νόμος ἐγκωμίων ἠττᾶται τῷ τῶν ἀγώνων σου μεγέθει· ὁ μόνος ὁ Δεσπότης σέ Χριστός δοξάζειν οἶδε θεία λαμπρότητι· Ὅν ἐκτενώς δυσώπησον, ὑπέρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε» Ἀμήν. Ἔτη Πολλά».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος καί ἀνακαινιστής τῆς Μονῆς καί ἰδρυτής τοῦ νέου Ναοῦ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς παρέθεσε κέρασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον καί ἐν συνεχείᾳ παρέθεσε μεσημβρινήν τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας